

ширем смислу то био општи појам за различите акте уставног суда као што су нпр. решења, предлози, закључци, наредбе или мишљења. С обзиром да уставни суд доноси одлуке са различитом садржином, то се у теорији и пракси уочавају и различите врсте ових одлука или се оне деле, разврставају према различитим критеријумима.

Тако се према врсти спора који се решава пред уставним судом разликују одлуке којима се врши нормативна контрола (испитује уставност и законитост аката), одлучује о споровима између друштвено-политичких заједница, решавају сукоби надлежности између појединих органа и др, а према облику и начину доношења разликују се одлуке, решења, закључци и мишљења. Према њиховој природи и дејству, прави се разлика између одлука констатације (којима се утврђује да је акт неуставан и одбија његова примена у конкретном случају, док и даље остаје на снази) и одлука касације којима се укидају и поништавају неуставни и незаконити акти. Посебну врсту одлука уставног суда чине интерпретативне одлуке којима се тумаче прописи, а пре свега најважнији акт сваке земље, устав, и изналази изворна воља његовог ствараоца. На овај начин уставни суд примењује право руководећи се једним интерпретативним правилом (*lex superior*) по коме виши пропис има предност над оним нижим и да у сукобу једних и других предност треба дати оном вишем, што значи и да у сукобу устава са законом првенство ужива устав као највиши правни акт. И саме ове интерпретативне одлуке се разликују међу собом по тумачењима која дају па се тако издвајају: неутрализујуће интерпретативне одлуке (које лишавају спорне законске одредбе правног дејства), конструктивне интерпретативне одлуке (које дописују закону одређене одредбе са којима добија другачији смисао како би се ускладио са уставом) и упућујуће интерпретативне одлуке (које дефинишу или прецизирају начине примене закона како би се усагласио са уставом). За све одлуке уставних судова може да се каже да су по својој природи обавезне, коначне и извршне, што значи да се за њихово извршење старају посебни државни органи, најчешће извршни органи или владе.

2. ДЕЈСТВО ОДЛУКА УСТАВНОГ СУДА

Уставни суд доноси одлуке које производе различито дејство или имају различите правне последице па и домете, при чему су (како је речено) обавезне и коначне и против њих се не може изјавити жалба другом државном органу. Тако се најпре прави разлика између одлука по томе да